

Autor: Mgr. Zdeněk Hlisnikovský

Nedávno jsem se vrátil z blahodárného čundru z Tater. Během tří dnů jsme s partou pěti přátel zdolali Tatry. Trasa vedla ze severní polské strany až k jihu. Jednalo se o „old school“ vandr (žádné tenisky, lehký batoh a svačina v kapse). Jeden z kamarádů navrhl, že bychom mohli takovou akci opakovat každý rok, načež jsme z toho byli všichni nadšeni. Přejdeme však k jádru pudla. K tomuto návrhu totiž jeden z kamarádů dodal, že tenhle náš plán může mít vážné trhliny. Doslova „kdo ví co bude za 5, 10 let. Podívej jak se doba mění, třeba zde za pár let nikdo nebude moci chodit“

V této větě vidím jistý kus pravdy, ale také, zvláštní těžce definovanou, obavu. V době kdy se, jak tvrdí Václav Bělohradský, rychle a překotně propojuje technika, zábava a kapitál v jeden celek, je budoucnost člověka méně jistá než kdykoliv před tím.

Povrchnost nejnižšího společného jmenovatele a tlak konzumu na jedince v duchu „vše můžeš mít hned a beze snahy“ přetváří klima společnosti. Myslím si, že se nyní většina lidí profiluje přítomnosti a snahou využívat všech možností dnešní doby, bez toho aniž by se nějakým hlubším způsobem profilovali do budoucnosti. Kde se ztratil odkaz Heideggerovské transcendence člověka a jeho nutkání se sebeutvářet? Uvědomujeme si vlastní konečnost? A opravdu je v našem zájmu smysl svého života naplnit duchovně vyšší hodnotou, nebo nám stačí pouze konzum a povrchnost? V návaznosti na první odstavec tak musím konstatovat, že i v turistickém ruchu v Tatrách, lze vidět tyto měnící se tendence.

V dobách ještě nedávno minulých se jen málokdo opovážoval na krkolomné výlety bez předem stanoveného plánu, vybavení, zajištění a dalších nezbytných věcí. Dnes je možné, v případě jižní strany, použít lanovku, nebo jít na túru v „podpadcích a minisukni“. Cožpak chceme zlomit i monument velehor a pokořit jej naší leností? Proto si opovážím doplnit citovanou větu od kamaráda „Kdo ví co bude za 5, 10 let. Podívej jak se doba mění, třeba zde za pár let nikdo nebude mít vůli chodit, protože to bude příliš komplikované a bolestivé“.